

Fenomenologia Husserla - Dan Zahavi

Edmund Husserl urodził się 8 kwietnia 1859 roku w Prostejowie na Morawach (wtedy część Cesarstwa Austriackiego) w rodzinie żydowskiej.

Edmund Husserl urodził się 8 kwietnia 1859

roku w Prostejowie na Morawach (wtedy część Cesarstwa Austriackiego) w rodzinie żydowskiej.

Fenomenologia Husserla

Dan Zahavi

wydawca: WAM

ilość stron: 208

Wprowadzenie

Edmund Husserl urodził się 8 kwietnia 1859 roku w Prostejowie na Morawach (wtedy część Cesarstwa Austriackiego) w rodzinie

żydowskiej. W latach 1876-1882 studiował fizykę, matematykę, astronomię oraz filozofię, najpierw w Lipsku a potem w Berlinie i Wiedniu. Pracę doktorską z matematyki obronił w 1882 roku w Wiedniu, gdzie w kolejnych latach uczęszczał na wykłady wybitnego psychologa i filozofa Franza Brentano. W 1886 roku Husserl przeszedł na protestantyzm, a rok później na uniwersytecie w Halle, na którym przez kolejnych czternaście lat zatrudniony był jako privatdozent, obronił habilitację o pojęciu liczby. W tym czasie szczególnie interesował się fundamentalnymi problemami epistemologii i teorii nauki. Efektem tych rozmyślań było pierwsze jego wielkie dzieło: *Badania logiczne*, opublikowane w latach 1900-1901. Praca ta sprawiła, że zaproszono go na uniwersytet do Getyngi, gdzie nauczał od 1901 do 1916 roku, najpierw jako profesor nadzwyczajny, a od 1906: zwyczajny. Kolejne wielkie dzieło, które zapowiadało zwrot Husserla w stronę filozofii transcendentalnej, zostało wydane w 1913 roku pod tytułem *Idee czystej fenomenologii i fenomenologicznej filozofii I* (tomy II i III wydano pośmiertnie). W roku 1916 przeniósł się do Fryburga Bryzgowijskiego, gdzie po neokantyście, Heinrichu Rickercie, objął stanowisko kierownika katedry filozofii. W tych też latach Edyta Stein i Martin Heidegger pracowali jako jego asystenci. Dzięki ich pracy redakcyjnej w 1928 roku opublikowane zostały słynne Husserlowskie: *Wykłady z fenomenologii wewnętrznej świadomości czasu*. Gdy Husserl przeszedł na emeryturę, posadę po nim przejął Heidegger. W ciągu kolejnych lat ukazały się: *Logika formalna i logika transcendentalna* (1929) i *Medytacje kartezjańskie* (1931)[1]. Przez ostatnie pięć lat swojego życia Husserl był ofiarą antysemickiego ustawodawstwa wprowadzonego przez nazistów po zdobyciu władzy w Niemczech w 1933 roku. W tym roku został usunięty z listy profesorów uniwersytetu, a także – częściowo na skutek działań Heideggera – odmówiono mu dostępu do biblioteki uniwersyteckiej. Pomimo że w latach 30-tych pozostawał odizolowany od niemieckiego środowiska uniwersyteckiego, w 1935 roku otrzymał propozycję wygłoszenia

wykładów w Wiedniu i Pradze. Wykłady te tworzyły zrab jego ostatniej wielkiej pracy pt. Kryzys nauk europejskich i fenomenologia transcendentna. Pierwsza jej część ukazała się w jugosłowiańskim periodyku w roku 1930.

[1] Chodzi o francuskie tłumaczenie Medytacji kartezjańskich, dokonane przez Lévinasa, Peiffera i Koyrégo. Dzieło napisane w 1929 roku, po niemiecku ukazało się dopiero w roku 1950.

Przeczytaj cały wstęp, fragment książki oraz jej spis treści